

ธรรมาธิปไตย อารยธรรมใหม่ของแผ่นดิน ขจัดสิ้นเหตุวิฤตชาติ (๑)

“สังขารทั้งปวงนั้นไม่เที่ยง มันร้อยเรียงแปรปรวนทุกขณะ สังขารทั้งปวงเป็นทุกข์ ธรรมะทั้งปวงเป็นอนัตตา”

๑. การวิปัสสนาภาวนา พิจารณาขั้น ๕ จะพบว่า เป็นไปตามกฎไตรลักษณ์
รูป หรือกาย ประกอบด้วยธาตุ ๔ คือ ธาตุดิน ธาตุน้ำ, ธาตุไฟ และธาตุลม
แสดงให้เห็นความแตกต่างหลากหลาย (สังขตธรรม)

นาม ๔ ได้แก่ เวทนา, สัญญา, สังขาร, วิญญาณ ก็มีความแตกต่างหลากหลาย (สังขตธรรม)
คือสังขารเกิดขึ้นตามเหตุปัจจัย แปรปรวนในท่ามกลาง และดับไปในที่สุด)

จิตที่ปรุงแต่งเป็นอกุศล เช่น กลัว โลภ โกรธ หลง นับตั้งแต่ทำลายตนเอง จนถึงทำลายระดับชาติ ระดับโลก
ก็มีความแตกต่างหลากหลาย (สังขตธรรม)

จิตที่ปรุงแต่งเป็นกุศล ก็มีความแตกต่างหลากหลาย เช่น มนุษย์ เทวดา รูปพรหม อรูปพรหม
และนับแต่การสร้างกุศลให้แก่ตนเอง ไปจนถึงการทำกุศลสร้างสรรค์ประเทศชาติ และโลก
ก็มีความแตกต่างหลากหลาย (สังขตธรรม)

นิพพาน คือ สภาวะพ้นจากการปรุงแต่ง สิ้นอุปาทานจากขั้น ๕ เพราะไม่ยึดมั่นถือมั่นในสังขารทั้งปวงแล้ว
เมื่อจะคิด พุด ทำความดี แต่ไม่ติดยึดในความดีที่ตนทำ จึงเป็นสภาวะจิตอิสระ ที่เหนือการปรุงแต่ง
จึงพ้นจากกฎไตรลักษณ์ (อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา)

การมีปัญญารู้แจ้งตามความเป็นจริงแล้ว จะไม่ยึดมั่นถือมั่นในขั้น ๕
อันมีลักษณะความแตกต่างหลากหลายแล้ว (สังขตธรรม) ก็จะสามารถทำให้เราเข้าถึง

นิพพาน

อันเป็นลักษณะเอกภาพ ดังกล่าวนี้ เพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่าขั้น ๕

นั้นดำรงอยู่บนความสัมพันธ์ระหว่างเอกภาพ (อสังขตธรรม) กับ ความแตกต่างหลากหลาย (สังขตธรรม)

นั่นเอง

อีกอย่างหนึ่ง จิตปรุงแต่ง ด้วยความยึดมั่นถือมั่นทั้งกุศล และอกุศลจะมีลักษณะรวมศูนย์ที่ตนเอง
ส่วนจิตที่มีปัญญารู้แจ้งอิสระพ้นการปรุงแต่ง เป็นจิตที่มีคุณธรรม มีลักษณะแผ่คุณธรรมออกไป

มีข้อสังเกตว่า จิตปุถุชนเป็นจิตปรุงแต่ง จะคิดเอาก่อน หรืออยากได้ก่อน (รวมศูนย์ที่ตน เป็นความเห็นผิด)

แล้วจะให้ทีหลัง ลักษณะนี้จะเป็นทุกข์ เพราะ

ตรงกันข้ามกับกฎธรรม

ชาติ

ส่วนจิตอริยชน จะเป็นหนึ่งเดียวกับกฎธรรมชาติ คือ จะคิดให้ก่อน หรือแผ่คุณธรรมเมตตาออกไปก่อน

แล้วรับปัจจัย ๔ ในภายหลัง ถวายก็รับ ไม่ถวายก็ไม่เป็นไรตามมีตามได้ ไขปัจจัย ๔ เท่าที่จำเป็นไม่เก็บสะสม

ท่านจึงไม่เป็นทุกข์ทางใจ เพราะรู้แจ้งในอรรถธรรมย่อมดำรงตนเป็นหนึ่งเดียวกับกฎธรรมชาติ เช่นเดียวกับพระพุทธเจ้า หรือพระอรหันตสาวกทั้งหลาย จะแผ่เมตตาโปรดสัตว์ แล้วก็ได้รับการถวายปัจจัย ๔ ทีกหลัง (แผ่เมตตาสอนธรรมก่อน แล้วรับปัจจัย ๔ ทีกหลังตามแต่จะได้รับการถวาย และใช้ไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ทำแต่กุศลแต่ไม่ยึดมั่นถือมั่นในกุศลที่ตนทำ) ฉะนั้นจิตของผู้รู้แจ้งแล้ว จะดำรงอยู่อย่างดุจสภาพ เป็นหนึ่งเดียวกับกฎธรรมชาติ จึงสามารถนำกฎธรรมชาติมาประยุกต์ใช้เพื่อประโยชน์สุขแห่งมนุษยชาติได้

(๒) ญาณทัสสนวิสุทธิ ปัญญาที่รู้แจ้งอรรถธรรมตามความเป็นจริงอย่างบริสุทธิ ทำให้รู้แจ้งต่อกฎธรรมชาติ อย่างเป็นไปเอง กฎธรรมชาติดำรงอยู่บนความสัมพันธ์ระหว่างสภาวะอสังขตธรรม (ด้านเอกภาพ) กับ สังขตธรรม อันเป็นด้านความแตกต่างหลากหลาย เช่น ธาตุต่างๆ หรือสิ่งไม่มีชีวิต ต่างมีความแตกต่างหลากหลาย สิ่งมีชีวิต ได้แก่ พืชและสัตว์ ก็มีความแตกต่างหลากหลาย สภาวะอสังขตธรรมมีลักษณะแผ่กระจาย ส่วนสภาวะสังขตธรรม มีลักษณะรวมศูนย์ จะเห็นว่าลักษณะแผ่กระจาย กับ รวมศูนย์ เป็นปัจจัยให้กฎธรรมชาติดำรงอยู่อย่างดุจสภาพ ดังนี้แล้วก็แสดงให้เห็นชัดว่า ความสัมพันธ์ของกฎธรรมชาติ กับ ชั้น ๕ อยู่ภายใต้กฎเดียวกัน หรือเป็นหนึ่งเดียวกัน

(๓) เมื่อนำกฎธรรมชาติไปพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างดวงอาทิตย์ กับ ดาวเคราะห์ ทำให้พบความสัมพันธ์ ๒ ลักษณะ คือ

๑) ดวงอาทิตย์ เป็นด้านเอกภาพ ดาวเคราะห์ เป็นด้านความแตกต่างหลากหลาย
๒) ดวงอาทิตย์แผ่โอบอุ้มดาวเคราะห์ ขณะเดียวกันดาวเคราะห์ทั้งหลาย ต่างก็ขึ้นต่อดวงอาทิตย์ หรือรวมศูนย์อยู่ที่ดวงอาทิตย์ จะเห็นได้ว่าลักษณะแผ่ กับ รวมศูนย์ ก่อให้เกิดระบบสุริยะจักรวาลดำรงอยู่อย่างดุจสภาพ

(๔) ได้พิสูจน์ให้เห็นว่า ชั้น ๕, กฎธรรมชาติ, และจักรวาล ดำรงอยู่ภายใต้กฎเดียวกัน เป็นสิ่งเดียวกัน คือดำรงอยู่อย่างดุจสภาพ ระหว่างด้านเอกภาพ กับ ด้านความแตกต่างหลากหลาย

ซึ่งดำรงอยู่บนสัมพันธ์ภาพในลักษณะ

พระธรรมจัก

ร

นั่นเอง

(๕) อีกนัยหนึ่งแสดงให้เห็นว่า กฎธรรมชาติ ดำรงอยู่บนความสัมพันธ์ระหว่างด้านลักษณะทั่วไป (General) และด้าน

ลักษณะเฉพาะ

(Individual)

ลักษณะทั่วไป คือ ลักษณะที่แผ่กระจายครอบคลุมจำส่วนย่อยทั้งหมด หรือ ลักษณะเฉพาะ ที่มีความแตกต่างหลากหลายที่สัมพันธ์เกี่ยวพันกันทั้งหมด

ลักษณะเฉพาะ คือ ส่วนย่อย ที่มีความแตกต่างหลากหลาย ดังกล่าวนี้ขยายความเพิ่มเติมว่า

- อสังขตธรรม เป็นด้านลักษณะทั่วไปของกฎธรรมชาติ ส่วน สังขตธรรมเป็นลักษณะเฉพาะของกฎธรรมชาติ หรือ อสังขตธรรม เป็นลักษณะทั่วไป ส่วน ธาตุต่างๆ, สิ่งไม่มีชีวิต, และสิ่งมีชีวิตทั้งพืชและสัตว์ เป็นด้านลักษณะเฉพาะ

- บรมธรรม, นิพพาน, ธรรมาธิปไตยเป็นลักษณะทั่วไป ส่วนชั้น ๕ เป็นลักษณะเฉพาะ และอีกความสัมพันธ์หนึ่ง
นิพพานเป็นลักษณะทั่วไป

ส่วนการปรุงแต่งจิต เป็นกุศลบ้าง และอกุศลบ้าง และกลางๆ เป็นลักษณะเฉพาะ

- ดวงอาทิตย์ เป็นลักษณะทั่วไป ส่วน ดาวเคราะห์ เป็นลักษณะเฉพาะ

อีกนัยหนึ่ง ถ้าลักษณะทั่วไปเป็นธรรม ลักษณะเฉพาะก็จะพลอยเป็นธรรมไปด้วย อย่างเช่น เมื่อใจบริสุทธิ์ การคิด การพูด การกระทำ ก็จะดีไปด้วย หรือ ถ้าดวงอาทิตย์ดำรงอยู่ได้ ดาวเคราะห์ทั้งหลายก็ยังคงดำรงอยู่ได้ แต่ถ้าลักษณะทั่วไปแล้ว ลักษณะเฉพาะหรือส่วนย่อยที่ประกอบกันขึ้นก็จะยำแย่ไป ด้วย เช่น

ถ้ากิเลสครอบงำจิต การคิด, การพูด, การกระทำ ก็จะเป็นไปตามอำนาจกิเลส
จากนั้น

จึงได้นำสภาวะกฎธรรมชาติไปประยุกต์ในการสร้างสรรค์ระบอบการเมืองโดยธรรม การปกครอง เศรษฐกิจ สังคม ฯลฯ ขอให้ท่านได้พิจารณาต่อไป

๑) ประเทศชาติ เป็นลักษณะทั่วไปและเป็นด้านเอกภาพ

ประชาชนเป็นลักษณะเฉพาะที่มีความแตกต่างหลากหลาย ประชาชนในชาติจะต้องขึ้นต่อชาติเสมอไป และเมื่อประชาชนบางส่วนคิดจะแยกประเทศ

แสดงให้เห็นว่าการจัดความสัมพันธ์ทางการเมืองมีปัญหาอย่างแน่นอน นำไปคิดดู ปัญหาเกิดจากอะไร? ขอให้คิดไว้ก่อน

๒) ระบอบการเมือง เป็นลักษณะทั่วไป จะต้องแผ่กระจายครอบงำคนทั้งแผ่นดิน

ประชาชนเป็นลักษณะเฉพาะอันแตกต่างหลากหลายก็ต้องขึ้นต่อระบอบการเมือง แต่...ระบอบการเมืองไทย ครอบงำเฉพาะคนที่จบปริญญาตรี ไม่เกิน ๔ ล้านคน และระบอบการเมืองไทยเป็นระบอบมิฉาภิภูฏี ถูกสร้างขึ้นจากคนที่ไม่มีความรู้ที่แท้จริง พวกเขาสร้างระบอบการเมืองปัจจุบันขึ้นมาทำลายประเทศชาติของตนเอง และก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาอย่างมากมาย จนยากที่แก้ไข

รัฐบาลเป็นผู้ออกและใช้กฎหมายภายใต้กรอบของรัฐธรรมนูญมิฉาภิภูฏี นำไปสู่ความผิดพลาด อ่อนแอ และขัดแย้งในส่วนต่างๆ เช่น ระหว่างรัฐบาลกับประชาชน สถาบันพระมหากษัตริย์ สถาบันสงฆ์ สถาบันครู ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ และก่อให้เกิดความเลวร้ายทางอบายมุข อาชญากรรมต่างๆ ท่วมทับแผ่นดิน

สภาพการณ์ปัจจุบันประชาชนไม่ยอมรับการปกครองจากรัฐบาล

และรัฐบาลก็ไม่สามารถปกครองประชาชนได้ แสดงให้เห็นเด่นชัดขึ้นทุกวันๆ

ว่าผู้ปกครองไทยขาดปัญญาโดยธรรม ตกอยู่ในกรอบของระบอบการเมืองรวมศูนย์ (เผด็จการระบบรัฐสภา)

การปกครองก็รวมศูนย์ จึงก่อให้เกิดปัญหาที่ยากจะแก้ไข นี่คือเหตุแห่งปัญหา

ปมเงื่อนของความเลวร้ายทั้งปวง

ระบอบการเมืองโดยธรรม จะเป็นศูนย์กลาง เป็นเอกภาพของปวงชนในชาติ และเป็นลักษณะทั่วไป

คือระบอบฯ จะแผ่กระจายความถูกต้องดีงาม ความเสมอภาคทางโอกาส ความยุติธรรม ฯลฯ สู่ปวงชน

ส่วนการปกครองนั้นจะต้องรวมศูนย์ แผ่กับรวมศูนย์จะเป็นปัจจัยให้ดำรงอย่างดุลยภาพ

และก่อให้เกิดพลังความร่วมมือของปวงชนอย่างมหาศาลในการสร้างสรรค์ชาติ

อีกนัยหนึ่ง ระบอบการเมืองต้องแผ่กระจายอำนาจอธิปไตยของปวงชน แต่พวกเขากลับทำให้รวมศูนย์

ส่วนการปกครองต้องรวมศูนย์ เขากลับไปกระจาย เช่น การปกครองส่วนท้องถิ่น มีรูปธรรม

คือเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด คือพยายามที่จะให้มีการแยกตัวออกจากการปกครองส่วนกลาง

เป็นการเสริมให้ผู้คนในจังหวัดนั้นเกิดอัตตาตัวตนขึ้นรู้สึกรักจังหวัดตนแต่ไม่รักคนจังหวัดอื่น

หรือรักแต่คนในศาสนาตน แต่ไม่รักคนในศาสนาอื่น

จนก่อให้เกิดปัญหาวิฤตชายแดนใต้, การโอนย้ายครู

ไปสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ฯลฯ มันผิดธรรม ผิดกฎธรรมชาติ

ผิดไปจากสามัญสำนึกที่ถูกต้องโดยธรรม และเป็นการลดบทบาทผู้ว่าราชการจังหวัด

อันเป็นข้าราชการใต้พระบารมี นัยนี้เป็นการรุกไล่ ทำลายอำนาจราชอาณาจักร เพื่อมุ่งไปสู่สาธารณรัฐ

(Republic)

การปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักที่ถูกต้อง จะต้องกึ่งรวมศูนย์กึ่งกระจาย กึ่งรวมศูนย์

คือจะต้องขึ้นต่ออำนาจส่วนกลาง

ส่วนกึ่งกระจายเพื่อให้เกิดความรวดเร็วและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นนั้นๆ

ระบอบการเมืองเป็นลักษณะทั่วไป จะต้องเป็นสิ่งที่ดีงาม เป็นศูนย์กลางของปวงชน

แต่เมื่อผู้ปกครองได้สร้างระบอบการเมืองขึ้นอย่างมีฉันทิภูติ การแก้ปัญหาที่ปลายเหตุนอกจากจะแก้ปัญห

าไม่ได้แล้ว จะเสียเวลาและสูญเปล่า ทั้งยังทำให้ปัญหาลักษณะเฉพาะขยายตัวมากยิ่งขึ้น

ส่วนแนวทางทางแก้ไข มีเพียงทางเอกทางเดียวเท่านั้นคือพระเจ้าแผ่นดิน

ทรงมีพระราชกรณียกิจสถาปนาการปกครองแบบธรรมาธิปไตย

“การสถาปนาหลักธรรมาธิปไตย

เป็นเรื่องใหญ่ที่สำคัญที่สุดของประเทศชาติ

ดำเนินไปได้อย่างราบรื่นและเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย

ทั้งยังเป็นภารกิจอันศักดิ์สิทธิ์ที่ด้วยพระราชกรณียกิจเท่านั้น”